

Futuro

attivo, medio e passivo

Tempo derivato, regolare sul tema lungo θη-: si coniuga come λύω. Nel passivo il raddoppiamento del τ evita due aspirate di seguito (τεθήσομαι).

INDICATIVO

	ATTIVO	MEDIO	PASSIVO
1ª sing.	θήσω	θήσομαι	τεθήσομαι
2ª sing.	θήσεις	θήση	τεθήση
3ª sing.	θήσει	θήσεται	τεθήσεται
1ª plur.	θήσομεν	θησόμεθα	τεθησόμεθα
2ª plur.	θήσετε	θήσεσθε	τεθήσεσθε
3ª plur.	θήσουσι(ν)	θήσονται	τεθήσονται

OTTATIVO

	ATTIVO	MEDIO	PASSIVO
1ª sing.	θήσοιμι	θησοίμην	τεθησοίμην
2ª sing.	θήσοις	θήσοιο	τεθήσοιο
3ª sing.	θήσοι	θήσοιτο	τεθήσοιτο
1ª plur.	θήσοιμεν	θησοίμεθα	τεθησοίμεθα
2ª plur.	θήσοιτε	θήσοισθε	τεθήσοισθε
3ª plur.	θήσοιεν	θήσοιντο	τεθήσοιντο

INFINITO

ATTIVO	MEDIO	PASSIVO
θήσειν	θήσεσθαι	τεθήσεσθαι

PARTICIPIO

attivo

CASO	MASCHILE	FEMMINILE	NEUTRO
Nom. sing.	θήσων	θήσουσα	θήσον
Gen. sing.	θήσοντος	θησούσης	θήσοντος
Dat. sing.	θήσονται	θησούση	θήσονται
Acc. sing.	θήσονται	θήσουσαν	θήσον
Nom. plur.	θήσοντες	θήσουσαι	θήσονται
Gen. plur.	θησόντων	θησουσών	θησόντων
Dat. plur.	θήσουσι(ν)	θησούσαις	θήσουσι(ν)
Acc. plur.	θήσοντας	θησούσας	θήσονται

medio

CASO	MASCHILE	FEMMINILE	NEUTRO
Nom. sing.	θησόμενος	θησομένη	θησόμενον
Gen. sing.	θησομένου	θησομένης	θησομένου
Dat. sing.	θησομένῳ	θησομένη	θησομένῳ
Acc. sing.	θησόμενον	θησομένην	θησόμενον
Nom. plur.	θησόμενοι	θησόμεναι	θησόμενα
Gen. plur.	θησομένων	θησομένων	θησομένων
Dat. plur.	θησομένοις	θησομέναις	θησομένοις
Acc. plur.	θησομένους	θησομένας	θησόμενα

passivo

CASO	MASCHILE	FEMMINILE	NEUTRO
Nom. sing.	τεθησόμενος	τεθησομένη	τεθησόμενον
Gen. sing.	τεθησομένου	τεθησομένης	τεθησομένου
Dat. sing.	τεθησομένῳ	τεθησομένη	τεθησομένῳ
Acc. sing.	τεθησόμενον	τεθησομένην	τεθησόμενον

CASO	MASCHILE	FEMMINILE	NEUTRO
Nom. plur.	τεθησόμενοι	τεθησόμεναι	τεθησόμενα
Gen. plur.	τεθησομένων	τεθησομένων	τεθησομένων
Dat. plur.	τεθησομένοις	τεθησομέναις	τεθησομένοις
Acc. plur.	τεθησομένους	τεθησομένας	τεθησόμενα